

Grozītās pamatnostādnes par tehnisko rezervju novērtēšanu

eiopa

European Insurance and
Occupational Pensions Authority

JAUNA: 0. pamatnostādne – PROPORCIONALITĀTE

1. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām pamatnostādes par tehnisko rezervju novērtēšanu būtu jāpiemēro proporcionāli to darbībai raksturīgo risku veidam, pakāpei un sarežģītībai. Tam nevajadzētu izraisīt būtisku tehnisku vērtības novirzi no tābrīža summas, kas apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām būtu jāmaksā, ja tās nekavējoties nodotu savas apdrošināšanas un pārapdrošināšanas saistības citai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai.

JAUNA: 24.a pamatnostādne – PIENĒMUMU NOTEIKŠANAS BŪTISKUMS

2. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām būtu jānosaka pieņēmumi un jāizmanto eksperta atzinums, it īpaši ņemot vērā pieņēmumu izmantošanas ietekmes būtiskumu attiecībā uz šo pamatnostādni par pieņēmumu noteikšanu un eksperta atzinumu.
3. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām būtu jānovērtē būtiskums, ņemot vērā gan kvantitatīvos, gan kvalitatīvos rādītājus un bināros notikumus, ekstrēmus notikumus un notikumus, kas nav ietverti vēsturiskajos datos. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām būtu kopumā jānovērtē vērā ņemtie rādītāji.

JAUNA: 24.b pamatnostādne — Pieņēmumu noteikšanas pārvaldība

4. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām būtu jānodrošina, ka visā pieņēmumu noteikšanā un, jo īpaši, eksperta atzinuma izmantošanā ievēro apstiprināto un dokumentēto procesu.
5. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām būtu laika gaitā jānodrošina pieņēmumu konsekventa noteikšana un izmantošana attiecīgajā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībā, kā arī tas, lai tie atbilst paredzētajai izmantošanai.
6. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām būtu jāapstiprina pieņēmumi pietiekamas administratīvās vadības līmenī atbilstoši to būtiskumam, vissvarīgāko pieņēmumu gadījumā iesaistot administratīvās, valdes vai padomes struktūras.

JAUNA: 24.c pamatnostādne – Saziņa un nenoteiktība pieņēmumu noteikšanā

7. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām būtu jānodrošina, ka procesos saistībā ar pieņēmumiem un, jo īpaši, saistībā ar eksperta atzinuma izmantošanu, izvēloties šos pieņēmumus, īpaši tiek mazināts pārpratumu vai nesaprašanās risks starp dažādām funkcijām, kas izmanto šos pieņēmumus.

8. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām būtu jāveido formāls un dokumentēts atgriezeniskās saites process starp būtiska eksperta atzinuma un no tā izrietošo pieņēmumu sniedzējiem un izmantotājiem.

9. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām būtu jānodrošina pieņēmumu nenoteiktības, kā arī ar galīgo rezultātu saistīto izmaiņu pārskatāmību.

JAUNA: 24.d pamatnostādne — Pieņēmumu noteikšanas dokumentēšana

10. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām būtu jādokumentē pieņēmumu noteikšanas process un, jo īpaši, eksperta atzinuma izmantošana tā, lai šis process ir pārskatāms.

11. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām būtu dokumentācijā jāiekļauj informācija par izveidotajiem pieņēmumiem un to būtiskumu, iesaistītajiem ekspertiem, paredzēto izmantošanu un derīguma termiņu.

12. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām būtu jāiekļauj atzinuma argumentācija, tostarp izmantotie informācijas avoti, detalizācijas līmenī, kas ļauj nodrošināt pārskatāmību gan pieņēmumiem, gan procesam, gan lēmumu pieņemšanas kritērijiem, kas izmantoti pieņēmumu izvēlē un citu alternatīvu neņemšanu vērā.

13. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām būtu jāpārlicinās, ka būtisku pieņēmumu izmantotāji saņem skaidru un visaptverošu rakstisku informāciju par šiem pieņēmumiem.

JAUNA: 24.e pamatnostādne — Pieņēmumu noteikšanas apstiprināšana

14. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām būtu jānodrošina pieņēmumu izvēles un eksperta atzinuma izmantošanas procesa apstiprināšana.

15. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām būtu jānodrošina pieņēmumu apstiprināšanas procesa un instrumentu, un, jo īpaši, eksperta atzinuma izmantošanas dokumentēšana.

16. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām būtu jāseko būtisko pieņēmumu izmaiņām, reaģējot uz jaunu informāciju, un jāanalizē un jāpaskaidro šīs izmaiņas, kā arī novirzes no būtisku pieņēmumu realizācijas.

17. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, ciktāl tas ir iespējams un nepieciešams, būtu jāizmanto tādi apstiprināšanas instrumenti kā stresa testi vai jutīguma pārbaudes.

18. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām būtu jāpārskata izvēlētie pieņēmumi, paļaujoties uz neatkarīgu iekšējo vai ārējo ekspertīzi.

19. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām būtu jānosaka apstākļi, kuru iestāšanās gadījumā pieņēmumi būtu uzskatāmi par nepatiesiem.

GROZĪTA: 25. pamatnostādne – BIOMETRISKO RISKA FAKTORU MODELĒŠANA

20. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām būtu jāņem vērā tas, vai deterministiska vai stohastiskā pieeja ir proporcionāla, lai modelētu biometrisku riska faktoru nenoteiktību.
21. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām būtu jāņem vērā saistību termiņš, nosakot to, vai metode, kas neņem vērā plānotās biometriskā riska faktoru izmaiņas, ir proporcionāla, jo īpaši, novērtējot šīs metodes rezultātā radušos kļūdu.
22. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām būtu jānodrošina, novērtējot, vai metode, kas pieņem, ka biometriskā riska faktori ir neatkarīgi no citiem mainīgajiem faktoriem, ir proporcionāla un ka tiek ņemta vērā riska faktoru specifika. Šim nolūkam korelācijas līmeņa novērtējumam vajadzētu būt balstītam uz vēsturiskajiem datiem un eksperta atzinumu.

JAUNA: 28.a pamatnostādne – IEGULDĪJUMU PĀRVALDĪBAS IZDEVUMI

23. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām vislabākajā aplēsē būtu jāiekļauj administratīvie un tirdzniecības izdevumi, kas saistīti ar ieguldījumiem, kuri vajadzīgi apdrošināšanas un pārapdrošināšanas līgumu apkalpošanai.
24. Jo īpaši attiecībā uz produktiem, kuru līguma vai regulas noteikumos un nosacījumos jānorāda ar produktu saistītie ieguldījumi (piemēram, lielākā daļa tirgum piesaistīto un indeksēto produktu, produktu, ko pārvalda norobežotos fondos, un produktu, kuriem piemēro atbilstības pielāgojumu), apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām būtu jāņem vērā ieguldījumi.
25. Attiecībā uz citiem produktiem apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām novērtējums būtu jābalsta uz attiecīgo līgumu raksturlielumiem.
26. To vienkāršojot, apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības var ņemt vērā arī visus ieguldījumu pārvaldīšanas izdevumus.
27. Ieguldījumu pārvaldīšanas izdevumu kompensācijas, ko ieguldījumu pārvaldnieks maksā sabiedrībai, būtu jāņem vērā kā citas ienākošās naudas plūsmas. Ja šīs kompensācijas tiek dalītas ar apdrošinājuma ņēmējiem vai citām trešām personām, jāņem vērā arī atbilstošās naudas līdzekļu izejošās plūsmas.

GROZĪTA: 30. pamatnostādne – IZMAKSU SADALĪJUMS

28. Apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībām būtu jāsadala izdevumi reālistiski un objektīvi un šī sadale jābalsta uz savas darbības ilgtermiņa stratēģijām, uzņēmējdarbības jaunākajām analīzēm, atbilstošo izmaksu faktoru identifikāciju un attiecīgajiem izmaksu sadalījuma koeficientiem.
29. Neskatoties uz proporcionalitātes novērtējumu un šīs pamatnostādnes pirmo daļu, apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībām būtu jāapsver iespēja izmantot 1. tehniskajā pielikumā izklāstīto vienkāršošanu pieskaitāmo izdevumu sadalei, ja tiek ievēroti šādi noteikumi:
- sabiedrība veic katru gadu pārreģistrējamu uzņēmējdarbību;
 - pārreģistrācijai ir jābūt uzskatītai par jaunu uzņēmējdarbību saskaņā ar apdrošināšanas līguma robežām;
 - atlīdzības seguma periodā rodas vienmērīgi.

GROZĪTA: 33. pamatnostādne – IZMAIŅAS IZMAKSĀS

30. Apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībām ir jānodrošina, ka pieņēmumi attiecībā uz izmaksu attīstību laika gaitā, tostarp nākotnes izmaksām, kas izriet no saistībām, kas radušās novērtēšanas dienā vai pirms tās, ir atbilstoši un ietver iesaistīto izmaksu specifiku. Apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībām būtu jāņem vērā inflācija, kas atbilst izdarītajiem ekonomiskajiem pieņēmumiem un izdevumu atkarībai no citām līguma naudas plūsmām.

JAUNA: 37.a pamatnostādne – DINAMISKA APDROŠINĀJUMA ŅĒMĒJA UZVEDĪBA

31. Apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībām savi pieņēmumi būtu jābalsta uz attiecīgo iespēju izmantošanas rādītāju:
- statistiskiem un empīriskiem pierādījumiem, ja tie atspoguļo turpmāko rīcību, un
 - eksperta atzinumu, kas balstās uz stabilu pamatojumu un skaidru dokumentāciju.
32. Datu trūkums par ekstremāliem scenārijiem nebūtu jāuzskata par iemeslu, lai izvairītos no apdrošinājuma ņēmēja dinamiskas uzvedības modelēšanas un/vai mijiedarbības ar turpmākiem pārvaldības pasākumiem.

JAUNA: 37.b pamatnostādne – DIVVIRZIENU PIENĒMUMI

33. Nosakot pieņēmumus par apdrošinājuma ņēmēja dinamisku uzvedību, apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībām būtu jāņem vērā, ka atkarība no izraisītājnotikuma un

attiecīgās iespējas izmantošanas rādītājs parasti ir divvirzienu, t. i., būtu jāapsver gan palielinājums, gan samazinājums atkarībā no izraisītājnotikuma virziena.

JAUNA: 37.c pamatnostādne — Iespēja maksāt papildu vai atšķirīgas prēmijas

34. Apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībām, prognozējot naudas plūsmas, būtu jāmodelē visas attiecīgās līgumiskās iespējas, tostarp iespēja maksāt papildu prēmijas vai mainīt maksājamo prēmiju summu līguma paredzētajās robežās.

JAUNA: 40.a pamatnostādne – VISAPTVEROŠS PĀRVALDĪBAS PLĀNS

35. Apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībām būtu jānodrošina, ka visaptverošais turpmākais pārvaldības rīcības plāns, ko apstiprinājusi pārvaldes, valdes vai padomes struktūra, ir vai nu:

- vienots administratīvais dokuments, kurā uzskaitīti visi pieņēmumi par turpmākajiem pārvaldības pasākumiem, ko izmanto vislabākajā aplēsē; vai

- dokumentu kopums kopā ar sarakstu, kas skaidri sniedz pilnīgu pārskatu par visiem pieņēmumiem attiecībā uz turpmākajiem pārvaldības pasākumiem, kurus izmanto vislabākajā aplēsē.

JAUNA: 40.b pamatnostādne — Jaunas uzņēmējdarbības ņemšana vērā turpmāko pārvaldības darbību noteikšanā

36. Apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībām, nosakot turpmākos pārvaldības pasākumus, būtu jāņem vērā jaunas uzņēmējdarbības darījumu sekas un pienācīgi jāņem vērā ietekme uz citiem saistītiem pieņēmumiem. Jo īpaši fakta dēļ, ka naudas plūsmu kopums, kas jāprognozē, piemērojot Delegētās regulas par līgumu robežām 18. pantu, ir ierobežots, apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībām nevajadzētu uzskatīt, ka pieņēmumi balstās tikai uz šo prognozēto naudas plūsmu kopumu, jaunas uzņēmējdarbības darījumiem neradot nekādu ietekmi. Tas jo īpaši attiecas uz pieņēmumiem par riskantu aktīvu sadalījumu, termiņu atšķirību pārvaldību vai peļņas sadales mehānismu piemērošanu.

JAUNA: 53.a pamatnostādne – STOHAISTISKĀS VĒRTĒŠANAS IZMANTOŠANA

37. Apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībām būtu jāizmanto stohastiskā modelēšana, lai novērtētu tehniskās rezerves līgumiem, kuru naudas plūsmas ir atkarīgas no nākotnes notikumiem un norisēm, jo īpaši tiem, kuriem ir būtiskas iespējas un garantijas.
38. Novērtējot, vai ir vajadzīga stohastiskā modelēšana, lai pienācīgi atspoguļotu iespēju un garantiju vērtību, apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībām jo īpaši (bet ne tikai) būtu jāapsver šādi gadījumi:
39. jebkāda veida peļņas sadales mehānisms, kurā nākotnes labumi ir atkarīgi no aktīvu atdeves;
40. finanšu garantijas (piemēram, tehniskās likmes, pat bez peļņas sadales mehānisma), jo īpaši, bet ne tikai, ja tās apvienotas ar iespējām (piemēram, atpiršanas iespējām), kuru dinamiskā modelēšana dažos scenārijos palielinātu naudas plūsmu pašreizējo vērtību.

JAUNA: 57.a pamatnostādne – Tirgus riska faktori, kas vajadzīgi pienācīgu rezultātu iegūšanai

41. Novērtējot, vai visi attiecīgie riska faktori ir modelēti attiecībā uz Deleģētās regulas 22. panta 3. punkta un 34. panta 5. punkta noteikumiem, apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībām būtu jāspēj pierādīt, ka to modelēšana pienācīgi atspoguļo to aktīvu svārstīgumu un ka ir pienācīgi atspoguļoti būtiskie svārstīguma avoti (piemēram, procentu likmju starpības un saistību neizpildes risks).
42. Apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībām it īpaši būtu jāizmanto modeļi, kas ļauj modelēt negatīvās procentu likmes.

GROZĪTA: 77. pamatnostādne – Plānotās peļņas no nākotnes prēmijām aprēķināšanai izmantotie pieņēmumi

43. Lai aprēķinātu tehniskās rezerves bez riska rezerves saskaņā ar pieņēmumu, ka prēmijas, kas attiecas uz esošajiem apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas līgumiem, ko ir plānots saņemt nākotnē, bet kuri nav saņemti, sabiedrībām ir jāpiemēro tā pati aktuārā metode, kas izmantota tehnisko rezervju aprēķināšanai bez riska rezerves, saskaņā ar Maksātspēja II direktīvas 77. pantu ar šādiem mainītiem pieņēmumiem:
44. polises ir jāuzskata drīzāk par tādām, kas turpina būt spēkā, nevis tiek uzskatītas par nodotām;
45. neskatoties uz līgumam piemērojamiem juridiskajiem vai līgumiskajiem noteikumiem, aprēķinā nav jāiekļauj soda naudas, samazinājumi vai jebkāda cita veida tehnisko rezervju

korekcijas teorētiskajā aktuārajā novērtējumā bez riska rezerves, kas aprēķināta tā, it kā šī polise turpina būt spēkā, teorētiskajā aktuārajā novērtējumā;

46. Visiem pārējiem pieņēmumiem (piemēram, mirstība, polises apturēšana vai izdevumi) jāpaliek nemainīgiem. Tas nozīmē, ka apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrībām būtu jāpiemēro tas pats prognožu klāsts, turpmākie pārvaldības pasākumi un apdrošinājuma ņēmēju iespējas līgumu izmantošanas likmes, ko izmanto vislabāko aplēšu aprēķinā, tos nekorigējot, lai uzskatītu, ka nākotnes prēmijas netiks saņemtas. Pat ja visiem pieņēmumiem par izdevumiem būtu jāpaliek nemainīgiem, dažu izdevumu līmenis (piemēram, iegādes izdevumi vai ieguldījumu pārvaldības izdevumi) varētu tikt netieši ietekmēts.

JAUNA: 77. pamatnostādne – ALTERNATĪVA PIEEJA PLĀNOTĀS PEĻŅAS NO NĀKOTNES PRĒMIJĀM aprēķināšanai

47. Apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrības var identificēt plānoto peļņu no nākotnes prēmijām kā daļu no nākotnes peļņas pašreizējās vērtības saistībā ar nākotnes prēmijām, ja rezultāts būtiski neatšķiras no vērtības, kas izrietētu no 77. pamatnostādnē aprakstītā vērtējuma. Šo pieeju var īstenot, izmantojot aprēķina formulu.

Atbilstība un ziņošanas noteikumi

48. Šajā dokumentā ir izklāstītas pamatnostādnes, kas izdotas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 16. pantu. Atbilstoši minētās regulas 16. panta 3. punktam kompetentajām iestādēm un finanšu iestādēm jādarā viss iespējamais, lai ievērotu šīs pamatnostādnes un ieteikumus.
49. Kompetentajām iestādēm, kuras ievēro vai plāno ievērot šīs pamatnostādnes, tās pienācīgi jāiekļauj savā regulatīvajā vai pārraudzības ietvarā.
50. Kompetentajām iestādēm ir jāapstiprina EAAPI, vai tās ievēro vai plāno ievērot šīs pamatnostādnes, norādot neievērošanas iemeslus, divu mēnešu laikā no tulkoto redakciju izdošanas.
51. Ja minētajā termiņā atbilde netiks saņemta, tiks uzskatīts, ka kompetentās iestādes neievēro ziņošanas noteikumus un par to tiks attiecīgi ziņots.

Nobeiguma noteikums par pārskatīšanu

52. EAAPI veiks šo pamatnostādņu pārskatīšanu.